



TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 15CAI1

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número 237

Comissió d'Afers Institucionals

Sessió 15, dijous 29 de maig de 2025

Presidència de l'I. Sr. David Saldoni i de Tena

Sessió 15 de la CAI

La sessió de la Comissió d'Afers Institucionals (CAI) s'obre a ****. Presideix David Saldoni i de Tena, acompanyat de la vicepresidenta, Gisela Navarro Fuster, i del secretari, Jordi Albert i Caballero. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents [Alberto Bondesio Martínez](#), [Cristòfol Gimeno Iglesias](#), [Ivana Martínez Valverde](#) i [Ferran Pedret i Santos](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Albert Batet i Canadell](#), [Anna Navarro i Descals](#) i [Mònica Sales de la Cruz](#), pel G. P. de Junts; [Josep M. Jové Lladó](#) i [Marta Vilalta i Torres](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Alejandro Fernández Álvarez](#) i [Juan Fernández Benítez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Joan Garriga Doménech](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Lluís Mijoler Martínez](#), pel G. P. Comuns; [Laia Estrada Cañón](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

Assisteixen a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença d'una representació de la Plataforma Aigua Pública la Garriga davant la Comissió d'Afers Institucionals per a informar sobre la proposta rebutjada de consulta popular per a la gestió de l'aigua a la Garriga i sobre la Llei 10/2014, de

consultes populars no referendàries i d'altres formes de participació ciutadana (tram. 357-00278/15).

2. Compareixença d'Agustí Bosch i Gardella, president de la Comissió de Control de les Consultes Populars No Referendàries, davant la Comissió d'Afers Institucionals per a informar sobre la proposta rebutjada de consulta popular per a la gestió de l'aigua a la Garriga i sobre la Llei 10/2014, de consultes populars no referendàries i d'altres formes de participació ciutadana (tram. 357-00279/15).

3. Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 200-00004/15). Nomenament de la Ponència (Text presentat: BOPC 115, 17)

3.1 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de Jubilats de Macosa-Alstom Afectats per l'Amiant amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00261/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.2 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00262/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.3 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació de Víctimes Afectades per l'Amiant a Catalunya amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00263/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.4 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació de Veïns de Badia del Vallès amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00264/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.5 Proposta d'audiència en ponència d'una representació del Col·legi de Metges de Barcelona amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00265/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.6 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Cecot amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00266/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.7 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Agrupació de Serveis d'Aigua de Catalunya amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00267/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.8 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana de Municipis amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00268/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.9 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00269/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta.

3.10 Proposta d'audiència en ponència de Miguel Moreno, en representació de Jubilats de Macosa-Alstom Afectats per l'Amiant, amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00270/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.11 Proposta d'audiència en ponència de Joan Maria Soler, en representació de la Federació d'Entitats Veïnals de Barcelona, amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00271/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.12 Proposta d'audiència en ponència de Miguel Hernández, director general de l'Institut Cerdà, amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00272/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.13 Proposta d'audiència en ponència de Lluís Moreno, president de la Cambra de Contractistes d'Obres de Catalunya, amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00273/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.14 Proposta d'audiència en ponència de Ramon Tella, conseller delegat de Gestora de Runes de la Construcció, amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00274/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.15 Proposta d'audiència en ponència de Ramon Creus, en representació de l'Agrupació de Serveis d'Aigua de Catalunya, amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00275/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.16 Proposta d'audiència en ponència de Miquel Paraira, en representació d'Aigües de Barcelona, amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00276/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.17 Proposta d'audiència en ponència de Manuel Pazo, en representació d'AGD Optima Solution, amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00277/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.18 Proposta d'audiència en ponència d'Ernest Nadal Alforja, director de Recerca i Innovació Corporativa de l'Institut Català d'Oncologia, amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00278/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.19 Proposta d'audiència en ponència del cap del servei de Coordinació d'Actuacions de Salut Laboral de la Secretaria de Salut Pública amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00279/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.20 Proposta d'audiència en ponència de Jiri Tvrdy Moix, en representació de l'Institut Català de Seguretat i Salut Laboral, amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00280/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.21 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Àrea Metropolitana de Barcelona amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00281/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.22 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant

(tram. 352-00282/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.23 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana de Municipis amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00283/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.24 Proposta d'audiència en ponència de l'alcalde de Badia del Vallès amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00284/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.25 Proposta d'audiència en ponència de Josep Tarrés Olivella, especialista en medicina familiar i comunitària i pneumologia, amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00285/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.26 Proposta d'audiència en ponència de Joan Maria Soler, en representació de la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona, amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00286/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

3.27 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00287/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

3.28 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana de Municipis amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00288/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

3.29 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00289/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

3.30 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de Comissions Obreres de Catalunya amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00290/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

3.31 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Unió General de Treballadors amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00291/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

3.32 Proposta d'audiència en ponència d'Albert Planell Saurí, director de l'Agència de Residus de Catalunya, amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00292/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

3.33 Proposta d'audiència en ponència de Miquel Bagudanch Gené, director de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00293/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

3.34 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació de Veïns de Badia del Vallès, amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00294/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

3.35 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00295/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

3.36 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació de Víctimes Afectades per l'Amiant a Catalunya amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00296/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta.

3.37 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'associació Jubilats de Macosa-Alstom Afectats per l'Amiant amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00297/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.38 Proposta d'audiència en ponència de Joan Maria Soler, en representació de la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona, amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00298/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.39 Proposta d'audiència en ponència de Ramon Creus, en representació de l'Agrupació de Serveis d'Aigua de Catalunya, amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00299/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.40 Proposta d'audiència en ponència d'Ernest Nadal Alforja, director de recerca i innovació de l'Institut Català d'Oncologia, amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00300/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.41 Proposta d'audiència en ponència del secretari de Salut Pública del Departament de Salut amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00301/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.42 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00302/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.43 Proposta d'audiència en ponència de Mario Urrea, en representació de l'Associació de Micropobles de Catalunya, amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00303/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.44 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana de Municipis amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00304/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.45 Proposta d'audiència en ponència de Josep Tarrés Olivella, especialista en medicina familiar i comunitària i pneumologia, amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00305/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.46 Proposta d'audiència en ponència d'Albert Planell Saurí, director de l'Agència Catalana de Residus, amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant

(tram. 352-00306/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya Debat i votació de la proposta.

3.47 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de Comissions Obreres de Catalunya amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00307/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.48 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Unió General de Treballadors amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00308/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.49 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de Pimec amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00309/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.50 Proposta d'audiència en ponència d'una representació de Foment del Treball Nacional amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00310/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.51 Proposta d'audiència en ponència de Santos Hernández Carrascosa, tècnic en salut laboral expert en amiant, amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00311/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta.

3.52 Proposta d'audiència en ponència de Carlos Cordón, alcalde de Cerdanyola del Vallès, amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00312/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

3.53 Proposta d'audiència en ponència de Santos Hernández Carrascosa, autor d'obres relatives a la retirada de l'amiant, amb relació al Projecte de Llei per a l'erradicació de l'amiant (tram. 352-00313/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

La vicepresidenta

Sí. Bon dia a tothom. Com ja poden vostès veure, no sóc el president Saldoni, sóc la vicepresidenta, que avui presidiré aquesta convocatòria i com que també ja saben la situació del diputat Saldoni, jo vull agrair la seva feina aprofitant que tinc el micro, perquè jo com a presidenta i diputada nova m'he recolzat molt en el president Saldoni sempre i ha sigut un molt bon company.

Per tant, tan de bo i espero que la persona que pugui substituir el diputat Saldoni pugui estar a l'alçada humana del que ha sigut el president. Per tant, moltes gràcies.

I els hi començo demanant les possibles substitucions per part de Junts.

Anna Navarro i Descals

Sí, tenim diputat Munell pel diputat Batet; la diputada Ortiz per la diputada Sales i la diputada Freixa pel diputat Saldoni.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Per Esquerra Republicana?

Mar Besses Casanovas

Gràcies. Per part del Grup d'Esquerra Republicana la diputada Lluïsa Llop substitueix el diputat Jordi Albert i jo mateixa substitueixo la diputada Marta Vilalta.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Per part del PSC i Units per Avançar?

#

El diputat Jesús Becerra substitueix el diputat Alberto Bondesio, i el diputat Mario García substitueix el diputat Ferran Pedret.

La vicepresidenta

Molt bé, moltes gràcies.

Abans de fer entre els convidats de les dues compareixences, els hi vull compartir els possibles trams de temps, perquè segurament amb el president Saldoni igual els

portaveus han parlat, però per aclarir-ho i que no hi hagi cap dubte, jo tinc una proposta, i ara vostès em diuen si pot ser la correcta, i és que tot i que hi ha dues compareixences que s'assemblen al tema, a l'objecte de la compareixença, però amb punts de vistes diferents, els proposo quinze minuts i quinze minuts, o sigui que intervinguin seguits però quinze minuts cadascun d'ells; després fer un torn de set minuts per cada portaveu, que farien la rèplica dels dos temes, i després deixar set minuts i set minuts als dos compareixents; seguits, però set minuts cadascun.

Sí, senyora Estrada.

Laia Estrada Cañón

Nosaltres no hi estaríem d'acord. Vull dir, si la majoria hi està, doncs, ho acatarem, però són dues compareixences separades i ens agradaria disposar del temps que habitualment tenim per poder intervenir en cadascuna, és a dir cinc minuts i cinc minuts, perquè no són complementàries, precisament, o sigui són contradictòries. I, per tant, agrairíem poder disposar de la totalitat del temps.

Tanmateix, si la majoria està conforme, no farem una guerra.

La vicepresidenta

Endavant. Sí, senyor Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Tanmateix, i no tant pel temps d'intervenció dels portaveus, sinó sobretot perquè se sentin més còmodes els compareixents, perquè si no semblarà que estem fent un *careo*, i tampoc és això.

Jo crec que, com ha dit la companya, són posicions contradictòries i contraposades i per tant, jo crec que es sentirien més còmode i faríem sentir més còmodes els compareixents si ho féssim per separat.

El temps es pot repartir, eh? Jo no tinc cap voluntat de tenir més temps, però sí que crec que val la pena que els compareixents se sentin més segurs.

La vicepresidenta

D'acord. M'estan demanant fer cinc i cinc, o m'estan demanant que fem una ronda i una ronda, no fer-les junts? No fer-los junts. En fem un, fem ronda de cinc minuts; fem l'altre i fem ronda de cinc minuts.

Lluís Mijoler Martínez

Per mi com si en fem tres, eh?

La vicepresidenta

Sí, sí, i recordar a tots els portaveus que cinc minuts i cinc minuts és un temps màxim, que potser algú no el vol esgotar i no passa res. No és una obligació parlar cinc minuts. D'acord, doncs faríem això.

Endavant senyor Garriga.

Joan Garriga Doménech

Bé, és un altre tema, eh?

La vicepresidenta

Ah, doncs, tanquem això primer i li dono la paraula.

Quinze minuts, cinc minuts, set minuts. Quinze minuts, cinc minuts, set minuts. Molt bé.

Endavant senyor Garriga.

Joan Garriga Doménech

Jo volia sol·licitar, per un tema d'agenda, si podríem votar el punt 3, l'agrupació de propostes.

La vicepresidenta

Sí, m'explico. Hi ha hagut alguna demanda que no s'ha acabat de decidir entre converses d'e-mail, però jo els hi demanaria, ja que hem convocat els compareixents a les 10, respectar aquest temps i fer-los entrar quan abans possible, perquè si donem la volta jo crec que trigarem bastant, perquè hem de fer la proposta de si són separades o juntes, hi ha una miqueta de feina i, a més, els he de comentar diferents temes, i crec que per respecte a les persones millor que comencem amb ells.

De fet, vostès s'han de quedar igual, per tant tothom aquí fins al final.

D'acord, doncs, sense més, aniríem a buscar els compareixents i comencem la sessió.

La sessió se suspèn a les... i es reprèn a les...

Compareixença d'una representació de la Plataforma Aigua Pública la Garriga per a informar sobre la proposta rebutjada de consulta popular per a la gestió de l'aigua a la Garriga i sobre la Llei 10/2014, de consultes populars no referendàries i d'altres formes de participació ciutadana

357-00278/15

Bé, donem la benvinguda al senyor Josep Tarradas i Dulcet, que, com vostès ja saben, és la Compareixença d'una representació de la Plataforma Aigua Pública la Garriga.

Vostès, com els he comentat, tenen un màxim de quinze minuts en el primer torn. Siguin benvinguts i quan estiguin preparats els dono la paraula.

Molt bon dia.

Josep Tarradas i Dulcet (portaveu de la Plataforma Aigua Pública la Garriga)

Bé, bon dia a tothom. En primer lloc, evidentment, agrair en nom de la Plataforma Aigua Pública la Garriga als grups que han sol·licitat la nostra compareixença.

La Plataforma Aigua Pública la Garriga neix el juny del 2024, amb l'objectiu principal de portar el debat sobre la situació del servei d'abastament d'aigua municipal de la Garriga a un terreny, a una esfera pública i, alhora, també fer valdre els beneficis de la gestió pública d'un servei que és essencial per a la vida i que és, evidentment, dels més importants que gestiona el nostre ajuntament.

Cal tenir en compte quin era l'estat de la licitació del servei de l'aigua la primavera del 2024. El contracte signat, l'any 91, amb Sorea -ara Agbar-, s'havia exhaurit el novembre del 2020 i s'havia prorrogat dues vegades, tot i que el mateix contracte no preveia explícitament pròrroques.

Prèviament a la constitució de la Plataforma, es dona la situació d'un ball d'informes, contra informes, per justificar les diferents modalitats de gestió del servei i tot i això, quan es constitueix la Plataforma, hi ha sobre la taula dos informes de la consultoria privada PWACS i dos de l'Associació de Municipis per l'Aigua Pública, l'AMAP, i hi ha, per tant, més informes en benefici de la gestió directa que no pas indirecta.

Tenint en compte que l'equip de govern va decidir sortir de l'AMAP el setembre del 23 i els processos d'estudi de models semblaven aturats, vam decidir actuar i crear la Plataforma Aigua Pública la Garriga.

En aquest context, vam reunir-nos amb el secretari municipal per trobar una proposta adient per fer una consulta ciutadana sobre el servei d'abastament d'aigua municipal. En les converses mantingudes amb el secretari vam convenir que el mecanisme més adient per impulsar una consulta era emparar-nos en la llei de consultes populars no referendàries, aprovades el 2014 pel Parlament de Catalunya, perquè tant el ROM com el reglament de participació ciutadana a la Garriga són poc clars en aquest aspecte.

En cap cas, durant aquestes reunions el secretari municipal ens va expressar dubtes o aclariments sobre els cens ni sobre la capacitat de l'ajuntament per autoritzar la consulta. L'únic dubte que es va expressar va ser en relació a l'autenticació de les signatures i en una primera reunió es va proposar que les signatures anessin acompanyades de fotografies del DNI de les persones signants, però això en una segona reunió es va descartar.

Un cop dut a terme aquestes dues reunions, vam presentar formalment la memòria justificativa per tal que l'ajuntament autoritzés la recollida de signatures i, en cas que la plataforma aconseguís el suport del deu per cent dels cens, doncs, el consistori, juntament amb la comissió promotora, hauria de realitzar una consulta popular, tal com està prevista en la llei de consultes no referendàries.

Mentrestant, els processos relacionats amb la finalització del contracte forçat i l'establiment del nou servei es van accelerar sobtadament.

En aquest context, i un cop l'ajuntament va formalitzar la seva sortida a l'AMAP, l'equip de govern va encarregar un nou informe a la consultoria PWACS i l'objectiu era clar, era justificar una nova licitació al marge del que deien els informes previs.

I, per tant, el setembre del 24 es va fer arribar aquest nou estudi que conclouia que la gestió indirecta era l'adequada.

I davant d'aquest gir de guió, des de la Plataforma seguíem a l'espera que l'ajuntament autoritzés la recollida de signatures per la consulta popular. Mentrestant, l'equip de govern estava exhaurint aquest termini legal de tres mesos per donar-nos la resposta oficial.

Nosaltres, des de la Plataforma, vam contactar amb l'AMAP, ja que el nostre municipi no havia format part, perquè revisés el nou informe que avalava la gestió externa i les conclusions de l'AMAP eren bastant contundents.

En cito algunes: "L'estudi proposa una concessió a vint-i-cinc anys, però totes les hipòtesis de sortida estan orientades a beneficiar arbitràriament la gestió privada, sense cap justificació econòmica del termini proposat a vint-i-cinc anys de la nova licitació."

"Tot i això, els resultats de l'estudi tot i basar-se en hipòtesis incorrectes i mancades de neutralitat, surten pràcticament empatats entre la gestió pública i privada. Sobre uns ingressos d' anuals de 1.738.000 euros, la diferència a favor de la gestió indirecta és només de setze mil euros, per tant no arriba ni a l'u per cent."

"Després de revisar l'estudi, es constata que la gestió directa ofereix un estalvi anual de 180.000 euros anuals, cosa que permet oferir una tarifa un deu per cent més baixa."

He citat alguns dels titulars de la revisió de l'informe. En tot cas, el que ens interessa és que l'ajuntament havia encarregat aquest nou informe correuïta amb l'objectiu de justificar una nova licitació i, segons el nostre parer, aquest informe utilitzava dades enganyoses i de forma arbitrària, alhora que tampoc té en compte informes previs encarregats pel mateix ajuntament a l'Associació de Municipis per l'Aigua Pública, ni a la mateixa consultora PWACS.

Paral·lelament a aquest procés, i exhaurint el termini legal per donar resposta a la plataforma, vam rebre la resposta de l'ajuntament. L'octubre del 2024, se'ns denega la recollida d'assignatures, justificant, cito textualment: "Un cop analitzada la memòria presentada, es constata que es tracta d'una consulta popular referendària

ja que s'adreça a la totalitat del cos electoral de la Garriga i versa sobre un assumpte de competència municipal d'especial rellevància.”

I, clar, el que a nosaltres ens sobtava és que no se'ns hagués alertat d'aquest fet durant les reunions amb el secretari municipal. De fet, havíem fet coincidir el cens amb la totalitat del cens per facilitar la feina de l'ajuntament, però la intenció inicial que vam mostrar des de la Plataforma era limitar la consulta a majors de setze anys, usuàries del servei de l'aigua.

Un altre motiu de la denegació va ser que no havíem entregat el full de recollida d'assignatures. En cap moment tampoc se'ns havia requerit aquest document durant les reunions amb el secretari.

En aquesta comunicació cal dir que l'ajuntament va incomplir l'obligació establerta d'atorgar un període de deu dies per tal de d'esmenar la sol·licitud i aportar la documentació necessària. És a dir, no es donava la possibilitat de presentar al·legacions, ni s'obria cap via per rectificar errors, ni cap mecanisme de comunicació posterior. És per això que aquest fet ens va aportar presentar un recurs a la comissió de control de consultes populars no referendàries.

Mentre tot això passava, l'equip de govern inicia l'expedient de licitació emparant-se en l'informe de PWACS, que situava els costos d'explotació de la gestió privada a 1.480.000 euros. Tot i que uns mesos més tard, i posat en marxa ja l'expedient de licitació, s'aprova un altre informe en el ple on els costos pujaven a 1.790.000 euros, és a dir un vint-i-un per cent més abans que l'inici de la licitació, cosa que no només posa en qüestió la fiabilitat dels informes, sinó que evidencia la manca de rigor i de debat públic.

El novembre del 2024, vam rebre la resposta de la comissió de control i aquesta va desestimar el nostre recurs i va confirmar la resolució de l'ajuntament, tot i el vot particular de la meitat de la comissió, que mostrava la seva disconformitat i donava la raó a la plataforma. Cito textualment alguna part del vot particular dels membres de la comissió de seguiment: “Considerem que l'ajuntament fa una interpretació extensiva de la sentència constitucional de 31/2015, de 25 de febrer, que estableix que les consultes populars s'han de produir sota un subjecte més restringit que el contingent del cos electoral i que, dit criteri, podria ser modificat un cop presentades

les esmenes per part del grup promotor, tal com s'han celebrat altres consultes populars no referendàries.”

En aquest sentit, cal recordar que des de la sentència del Constitucional en qüestió, s'han realitzat quaranta-tres consultes populars no referendàries a Catalunya que encaixen exactament amb la situació que es dona a la Garriga.

També cal ressaltar que l'alcalde de la Garriga, la senyora Meritxell Budó, va aparèixer als mitjans el 21 de novembre, anticipant el que resoldria la mateixa comissió de control al cap d'uns dies i abans que la Plataforma rebéssim la comunicació oficial.

Tot i això, nosaltres decidim entrar de nou la memòria justificativa a l'ajuntament esmenant els possibles errors que hi hagués i vam tenir en compte tot el que s'havia conclòs, tant a les resolucions de l'ajuntament com a la comissió de control.

En aquest sentit, tornem a entrar a la memòria durant el gener del 25, esmenant el que fa referència al cens i entrant també el full de recollir assignatures on consta la pregunta per fer a la ciutadania.

Sabent que l'ajuntament segurament extingiria el termini legal dels tres mesos per donar resposta i sabent que els tempos ens jugaven a la contra, ja que l'inici d'expedient de licitació ja estava en marxa, doncs, des de la Plataforma iniciem la recollida d'assignatures des del març fins a finals de maig, que vam acabar ahir, i vam acabar recollint unes 1.557 assignatures, superant amb escreix el deu per cent del cens que ens havíem marcat.

El 7 d'abril, altre cop esgotant el termini legal per donar-nos la resposta, rebem la comunicació de la resolució d'alcaldia, on se'ns denega altre cop la recollida d'assignatures. Aquest cop, els arguments ens semblen encara més surrealistes, ja que havíem intentat corregir les suposades errades de la primera memòria, però cito textualment la resolució d'alcaldia: “Un cop analitzada la memòria presentada, es constata que es tracta d'una consulta popular referendària, ja que s'adreça a la totalitat del cos electoral de la Garriga i versa sobre un assumpte de competència municipal d'especial rellevància”. És a dir, és un copiar i enganxar literal de l'altra resolució d'alcaldia, tot i que nosaltres havíem canviat el cens i aquest no coincideix

amb la totalitat del cens de la Garriga i havíem corregit la fórmula per ressaltar que era una consulta adreçada als usuaris del servei d'abastament d'aigua de la Garriga.

Cal dir que a la memòria, també vam adjuntar els exemples de consulta realitzades a la qual feia referència a les dues resolucions d'alcaldia, però tampoc es va donar resposta a aquest fet.

Altre cop la resolució de l'ajuntament tampoc donava marge a poder presentar al·legacions i per aquest motiu vam tornar a presentar recurs a la Comissió de Control de Consultes Populars No Referendàries i aquesta va donar resposta el 19 de maig.

Altre cop la Comissió desestimava el recurs presentat, però tornava a haver-hi vots particulars que estaven en desacord amb la decisió de la comissió de seguiment. Cito textualment algun dels vots particulars que xoquen frontalment amb la resolució de l'Ajuntament: "La petició promotora delimita clarament el cos electoral, d'acord amb la legalitat. Són convocades a participar les persones inscrites al padró municipal de la Garriga, a 31 de desembre 2024, que hagin complert setze anys abans de la consulta i siguin usuàries del servei d'abastament d'aigua potable. La llei 10/2014 estableix dues modalitats de consulta: les generals, adreçades al conjunt del cos electoral, i les sectorials, dirigides a col·lectius específics afectats. El Tribunal Constitucional ha declarat inconstitucionals les generals, però ha validat les sectorials, ja que recullen la voluntat de grups afectats directament. Així, la proposta de la consulta es configura com a sectorial i compleix la llei 10/2014 i la jurisprudència constitucional."

Sense voler tampoc entrar en un debat jurídic, que tampoc és el terreny d'una plataforma ciutadana com la nostra, volem deixar constància que l'ajuntament de la Garriga està vulnerant els nostres drets de participació i entenem que l'administració no està garantint un debat públic i transparent sobre un tema que és cabdal per al nostre municipi i per les nostres vides. Per tant, no s'està garantint que es puguin executar consultes populars, tal com està prevista en la llei de consultes aprovades pel Parlament de Catalunya.

I en aquest sentit, des de la Plataforma volem efectuar algunes preguntes als diferents grups parlamentaris, perquè entenem que són els responsables últims de que s'executi aquesta llei.

Quin sentit té que hi hagi una normativa vigent aprovada pel Parlament, que preveu consultes, si a la pràctica es poden celebrar en alguns municipis sí i en alguns no? Per què s'han realitzat quaranta-una consultes populars a Catalunya amb els mateixos supòsits que la Garriga d'ençà de la sentència que fa servir l'ajuntament per tombar-la i a la Garriga es denega? Per què si l'administració pública té el deure d'impulsar la participació ciutadana hem hagut de recórrer un autèntic laberint jurídic només per poder realitzar una campanya de recollida d'assignatures? Per què l'administració pública posa traves a la tasca de les plataformes ciutadanes que apostem per la deliberació col·lectiva?

I, per acabar, doncs, això, aquest Parlament, que és qui va aprovar aquesta llei i té, per tant, responsabilitat última, pretén fer alguna cosa per normalitzar els processos consultius en l'àmbit municipal? i, concretament, hi ha possibilitat que es pugui efectuar aquesta consulta ciutadana a la Garriga?

I, a partir d'aquí, si tenen preguntes intentarem respondre-les.

Agustí Bosch Gardella (president de la Comissió de Control de les Consultes Populars no Referendàries)

Hola, bon dia. El que ha explicat en Pep així a la carrera és espès, molt espès, ho entenc perfectament.

Jo soc de l'Assemblea Nacional Catalana, una de les entitats que donen suport a aquesta consulta. He estat al carrer recollint assignatures de ciutadans, de garriguencs i quan parles amb aquesta gent, quan estàs al carrer i els dius: "És que només volem fer una consulta, volem que hi hagi un debat entre els que opinen d'una manera i els que opinen d'una altra i, després, fruit d'aquest debat, que tots puguem decidir", pràcticament no hi ha ningú que digui que no signa.

Aleshores, des d'un punt de vista fora de tots aquests legalismes burocràtics, tot això que ha explicat, que és bla, bla, bla, el ciutadà no entén que a un acte tan democràtic com pot ser una consulta se li posin tantes pegues.

Jo soc d'una família catalano-suïssa. Allà es vota cada trimestre les votacions cantonals, les votacions federals i les votacions de la *Gemeinde*, i no passa res.

Aleshores, realment la gent està molt sorpresa i considera això com un acte no democràtic.

Això és el que es volia dir, a part de tot el que ha explicat en Pep.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Bé, moltes gràcies per l'explicació. Ara passem al torn dels grups, i com que hi ha grups proposants d'aquesta compareixença, comencem pel Grup d'Esquerra Republicana, amb la senyora Besses.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, presidenta. Bé, bon dia a totes i a tots. En primer lloc, agrair la seva compareixença, les explicacions que han donat des de la Plataforma d'Aigua Pública la Garriga, però també de totes aquelles entitats que formen part de la plataforma i que han participat i impulsat tot aquest llarg recorregut que han explicat que, certament, no ha estat fàcil.

Però crec que en el que vostès han explicat hem de situar principalment dues qüestions. És a dir, estem parlant, primer, d'un dret fonamental, que és el dret a l'accés a l'aigua i, per tant, com gestionem l'accés o la gestió d'aquest bé, però també estem parlant d'una altra qüestió de fons que és una qüestió de democràcia, de participació ciutadana i, per tant, també la capacitat o la possibilitat dels ciutadans i ciutadanes de la Garriga de decidir davant d'una cosa que els afecta en la seva quotidianitat i de forma diària.

Per tant, crec que aquí tenim dues qüestions que estan connectades amb el que vostès estan explicant i, per tant, em centro en primer lloc en aquesta qüestió de fons, que és el model de gestió de l'aigua, perquè crec que és compartit, amb el que vostès també han explicat, que no pot ser que una cosa tan necessària continuï depenent d'interessos privats.

Segurament, amb l'anterior episodi de sequera, vam treure molts aprenentatges, uns d'ells és que és molt més difícil gestionar l'aigua en un context d'emergència si aquesta està sotmesa als interessos d'operadors privats que segurament vetllen més pel seu benefici i no pas per garantir que aquest bé de consum arribi en condicions i que puguem garantir que hi hagi les inversions necessàries en depuració, en regeneració, en reutilització o en potabilització de l'aigua.

I, per tant, això ens aboca a un debat que hem fet com a país també, que és aquesta necessitat de definir una nova cultura de l'aigua i que, per tant, també és necessari poder-ho abordar des del punt de vista de la gestió de la governança i dels usos que en fem d'aquesta aigua.

Per tant, entenem que això també passa, com vostès defenseu, per un canvi de titularitat, per poder passar d'aquest control privat a una gestió directa i pública d'aquest servei, que vetlli efectivament en com el proveïm i no qui el proveeix i amb quins interessos ho fa.

I, a més a més, com heu explicat, que no és una qüestió que només afecta a la Garriga, sinó que és una qüestió, un debat que hi ha hagut en molts municipis, que en molts municipis ha funcionat i que s'ha pogut resoldre de manera favorable, però en el vostre cas no és així.

Per tant, crec que hi ha pocs motius que justifiquin al final aquesta existència d'operadors privats en la distribució de l'aigua, tenint en compte que efectivament estem parlant d'un servei actualment pràcticament monopolístic dins d'un mateix municipi i, per tant, en aquest context, la justificació que seria, *a priori*, per a una millor eficiència del servei, les dades, els informes que també heu esmentat, no avalen en aquest sentit.

I, per tant, creiem que és positiu poder avançar cap a aquesta gestió pública de l'aigua i que aquesta qüestió també hauria de ser molt més sensible a aquestes demandes de la ciutadania o, en definitiva, que si creiem que ha d'haver-hi un debat obert sobre aquesta qüestió pugui ser la mateixa ciutadania qui decideixi com vol que li arribi aquest servei, aquesta distribució d'aigua.

I, per tant, això ens porta a la segona qüestió de fons, que és aquesta participació ciutadana o aquesta consulta frustrada, diguem-ne, i que també ens costa

d'entendre la decisió de l'Ajuntament de la Garriga, en aquest cas de l'equip de govern, per impedir una consulta que tenia tots els requisits legals, que estava avalada per la ciutadania a través d'aquestes signatures i que tenia l'aval també d'aquesta comissió de control.

I, per tant, això ens sembla si més no perillós, perquè en l'àmbit municipal sovint diem d'aquesta necessitat que la ciutadania participi i s'impliqui en la presa de decisions que els afecten des de l'àmbit municipal, però, per altra banda, el que no podem fer és instrumentalitzar aquests elements per limitar o no possibles resultats si ens semblen millors o pitjors.

Per tant, no podem posar traves a la participació ciutadana en funció de si tenim uns interessos o un altre amb la resolució d'aquella consulta.

I aprofito també que em sembla incomprensible l'absència de l'Ajuntament de la Garriga per ser aquí o per venir al Parlament de Catalunya a donar explicacions per una qüestió que és responsabilitat de l'ajuntament, però també entenc que voldrien o han de voler donar explicacions de la seva gestió, i per tant entenem també que avui era un bon dia per ser aquí i poder donar aquestes explicacions. En tot cas, després sentirem els arguments que dona el seu grup parlamentari, però, en tot cas, a nosaltres sí que ens sembla molt difícil de justificar aquesta absència.

Per tant, ho deixo aquí, una mica posant de manifest aquestes dues qüestions: primer, el model de gestió de l'aigua que defensem pels nostres municipis i, per altra banda, tota la qüestió de com s'ha gestionat aquesta consulta, i si creiem o no en definitiva en la participació ciutadana i com la fem efectiva, que com és objecte de la segona compareixença també, en la segona intervenció m'estendré més.

Però, en tot cas, agrair-los un cop més la seva compareixença i la tasca que han fet.
Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. És el torn del Grup de Comuns, senyor Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, vicepresidenta. Gràcies per la compareixença i, bé, molts ànims i força amb la vostra lluita, diguéssim, que en aquest cas és doble. Jo crec que aquí conflueixen, doncs, dos drets fonamentals, el dret a l'aigua, per una banda, i per tant és el tema de fons, però també el dret a decidir sobre assumptes que ens impliquen en el dia a dia de la ciutadania.

I, per tant, avui jo crec que en aquesta comissió ens hem de centrar sobretot pel que fa a la part del dret a decidir i aquest dret a la consulta, malgrat que també queda de fons quin és el posicionament respecte del dret a l'aigua, i alguna referència també m'agradaria fer.

Diria que amb aquesta doble confluència de drets, heu situat una mica la cronologia dels fets. No hi ha, pel que dieu, cap pronunciament judicial que impedeixi la consulta, és a dir hi ha un recurs al TSJ, que encara està per resoldre i que, per tant, l'única decisió és política, no hi ha cap decisió jurídica sobre si es celebra o no aquesta consulta.

El ple municipal va rebutjar set contra sis, en data 23 d'octubre del 2024, l'autorització de la consulta i, per tant, a partir d'aquí, dels diferents recursos, etcètera, si hi hagués hagut voluntat política que se celebrés aquesta consulta, doncs, l'haguéssim tingut.

Vull llegir un fragment: “La participación directa de la ciudadanía en los asuntos públicos no puede quedar al albur de intereses coyunturales. Constituye una exigencia del principio democrático reconocido en el artículo 1.1 de la Constitución y el artículo 1 del Estatut. Las consultas populares no referendarias previstas por la ley 10/2014 no son un referéndum, pues no entraña en un acto de decisión, sino de información, y su resultado carece de efectos jurídicos vinculantes. Resultaría contrario al estado autonómico negar a Cataluña la competencia para regular consultas de ámbito local cuando tal competencia emana del artículo 122 del Estatut y se proyecta sobre materias de su exclusiva competencia”.

Aquestes paraules són fragments clau de l'escrit d'al·legacions que aquest Parlament va presentar davant el Tribunal Constitucional el 2014 per la denúncia de l'advocacia de l'Estat en l'època d'M. Rajoy contra la llei que havia estat aprovada en aquest Parlament.

El govern de la Garriga i la seva alcaldessa al davant, aleshores en aquells moments consellera de Presidència, va defensar el dret a decidir i abans havia participat en la consulta, com heu dit, del 9-N el mateix 2014, al·legant aquest dret a decidir de la ciutadania. I avui aquest govern i aquesta alcaldessa invoca els mateixos arguments de l'advocat de l'Estat per bloquejar una pregunta sobre la gestió de l'aigua. Reitero, el problema és jurídic o és polític.

Casos comparats de consultes locals a Catalunya, en podríem dir molts, però, per exemple, un dels últims, el 2021, a Cunit, amb un vint-i-tres per cent de participació sobre la ubicació del CAP, el mateix cens que es planteja en aquesta consulta. D'altres, el 2019, a Sant Feliu de Guíxols; 2015, a Badalona, fins a quaranta i escaig casos que podríem citar.

En aquest sentit, després d'escoltar-vos, jo crec que aquest Parlament té alguna responsabilitat, i no tant amb la incidència i amb la presa de decisió, respectant l'autonomia local, respectant evidentment també la comissió, però crec que hem d'instar a reobrir l'expedient conforme l'article 25 de la Llei 10/2014, perquè es fixi una nova data, i hem de tenir un grup de treball parlamentari per aquesta reforma puntual de la Llei 10/2014, per clarificar clarament el concepte d'ordre general de l'Estat, que no queda clar i que precisament dóna lloc a aquestes interpretacions, i per incloure un títol dedicat a consultes sobre serveis públics essencials.

Crec que val la pena que aprofitem, si no un grup de treball parlamentari, la reforma o la nova llei de transparència, per exemple, que està en el calendari normatiu del Govern, per introduir esmenes i modificacions en aquesta llei.

I sobretot, i no és objecte d'aquesta comissió, però també declarar l'aigua com un bé comú essencial a la futura llei catalana de transició ecosocial.

I, de nou, gràcies i molts ànims.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. És el torn del Grup de Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Té la paraula la senyora Estrada, com a grup proposant també.

Laia Estrada Cañón

Gràcies. Doncs, agrair la participació de la plataforma. Nosaltres vam sol·licitar precisament aquesta compareixença, juntament amb els Comuns i amb Esquerra Republicana per qüestions que ja s'han esmentat, però les repeteixo, perquè som davant d'un cas greu en relació a la vulneració de drets relacionats amb la participació ciutadana i també amb la necessitat de gestionar els recursos públics i posar-ho sota control públic.

Començo per aquesta segona part. Per nosaltres és clau la gestió pública de l'aigua, la gestió pública en general dels recursos naturals, però en particular de l'aigua. L'accés a l'aigua potable i al sanejament és un dret humà essencial i així està reconegut pels organismes internacionals. De fet, l'aigua és un bé comú que cal preservar, tant des d'un punt de vista de l'interès general del conjunt de la població, però també des d'un punt de vista ambiental pel manteniment dels ecosistemes naturals i, per tant, no pot ser una mercaderia, no pot continuar sent una mercaderia. I, per tant, l'hem de preservar de l'afany de lucre de les empreses i les grans companyies i del seu afany d'interès privat.

Estan totalment comprovats tots els efectes, tots els beneficis que comporta la gestió pública de l'aigua des d'un punt de vista ambiental, des d'un punt de vista de sobirania i de control públic i, també, fins i tot des d'un punt de vista econòmic.

M'agradaria recordar l'informe, del 2022, de l'Agència Catalana de l'Aigua, que deia que la gestió privada ofereix preus un trenta per cent més cars i, a més a més, quan parlem de la gestió pública de l'aigua hauríem de recordar que no estem parlant d'una decisió estrambòtica de quatre municipis que estiguin tronats. Estem parlant d'una decisió que han pres ciutats europees, com París o Berlín, per posar dos exemples concrets, o ciutats d'aquí al costat, com Terrassa, Arenys de Munt o el Figaró, per posar uns pocs exemples.

Nosaltres, per tant, considerem que això és una qüestió fonamental i que, de fet, haurien de ser els propis ajuntaments qui estiguessin fent feina, qui s'haguessin posat les piles arreu del país per tal d'avançar cap a una gestió pública de l'aigua. I fins i tot ens hauríem d'estar plantejant si això ha de ser una gestió municipal o si hauria d'estar sota un control nacional. Això és un altre debat. Com a mínim, gestió pública municipal.

I després hi ha l'altra qüestió, la importància de la participació ciutadana i la democràcia directa. Nosaltres pensem que això és un deure dels poders públics. Haurien de ser els poders públics qui estiguessin afavorint i fomentant aquesta participació ciutadana i aquesta democràcia directa. I, de fet, el nostre poble ha estat contundent en la defensa del nostre dret a decidir, a decidir-ho tot.

Aquí, per tant, hi ha un cas claríssim de vulneració del dret a la participació ciutadana que només s'explica per la voluntat de preservar l'interès privat, en particular d'Agbar. Perquè aquí haurem de dir noms i cognoms, que si no sembla que no sabem de què estem parlant. Sí, sabem de què estem parlant, de l'interès d'Agbar. I això ho veiem després que hagin estat controlant trenta-quatre anys, durant trenta-quatre -no en tenen prou-, trenta-quatre anys controlant la gestió de l'aigua a la Garriga, i en volen més.

I el que veiem és que qui posa traves és un govern municipal format pel PSC i per Junts per Catalunya. Nosaltres, a veure, no ens sorprèn, eh? aquesta obstinació a preservar l'interès de les empreses privades per part de la sociovergència, malgrat Convergència canvia el nom. Això ja ho sabem, eh?, que aquí ens coneixem tots.

Ara, malgrat hem vist això, com es reproduïa en molts municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, com per part del PSC i de Junts per Catalunya es posaven traves a la municipalització de l'aigua a molts municipis del país. El que és trist, vergonyós i -també ho direm- hipòcrita és que sigui un govern en mans de Junts per Catalunya qui estigui fent servir la sentència del Tribunal Constitucional contra el 9-N per vulnerar el dret a participació en una consulta ciutadana al seu poble. És vergonyós i lamentem profundament que l'ajuntament es negui a venir aquí a donar explicacions. Ho lamentem profundament, perquè algú podria pensar que se n'amaguen, algú podria pensar que se n'amaguen. Quina agenda, quina agenda més plena per no poder venir aquí a donar explicacions en mesos que fa des que es va aprovar aquesta compareixença.

Nosaltres només els formularem algunes preguntes molt concretes. Voldríem saber si el contracte no es podia prorrogar i s'havia exhaurit el 2020, com és que es va prorrogar fins a dues vegades més? No els hi preguntem tècnicament, sinó si

políticament es van donar explicacions? També volem saber si es va iniciar algun tipus de denúncia per alguna de les parts.

En relació als informes, no entenem com és que el primer informe no incloïa la gestió directa, i després també voldríem saber el posicionament dels diferents grups municipals sobre aquest afer.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. És el torn del Grup de Junts. Té la paraula la diputada Navarro... Ai, perdó. Ara no me'n recordo del seu cognom.

Jordi Munell i Garcia

Jordi Munell.

La vicepresidenta

Sí, sí, Jordi Munell.

Jordi Munell i Garcia

Moltes gràcies, vicepresidenta. Bé, gràcies als compareixents per venir a exposar-nos a la situació.

És lícit plantejar la municipalització de serveis i, per tant, això ho entenem perfectament, i ho diu un exalcalde que la societat d'aigües de Ripoll és municipal. Per tant, no pensin que hi ha res d'amagar en aquest sentit.

El que passa és que hem sentit el debat dels proposants i veig que cada vegada el debat és menys jurídic i més polític, pel que veiem aquí, no? Perquè s'han dit coses que fan reflexionar en aquest sentit, no? Com, per exemple, que algú podria pensar que el que no s'ha guanyat a les eleccions municipals de la Garriga es vol portar ara aquí a la comissió del Parlament, perquè no hi ha majoria suficient per tombar la decisió. Això és una mica el que ens sembla després no dels intervinents, sinó dels grups que han demanat la compareixença, no?

També alguns qüestionen fins i tot que aquest informe de la Comissió de Control dels Consultes Populars pugui no ser neutre. Per tant, haurem d'esperar a veure el següent compareixent què ens explica, des d'un punt de vista legal i jurídic, i si també

són tan valents alguns dels que han intervingut de proposar o de dir-li a aquesta persona que no és un ens neutral, perquè està de part, en aquest cas, dels grups polítics, el seixanta-sis per cent, que a la Garriga en el seu plenari van acordar avançar amb la licitació del servei d'aigua. Per tant, és una mica el que veiem.

Nosaltres, per tant, des d'un punt de vista jurídic, haurem d'esperar a la segona intervenció per prendre un posicionament, i des d'un punt de vista polític, jo crec que també he de defensar que cada ajuntament, dins la competència i l'autonomia municipal, pugui decidir si és factible, si és convenient i si és prudent decidir si alguns serveis, com l'aigua -poden haver-ne molts altres-, doncs, han de seguir amb una concessió o han de poder-se municipalitzar o seguir municipalitzats, depèn de cada ajuntament. Això què vol dir? Doncs, veure com afecta als capítols 1, per tant és un recurs ja recurrent per als següents anys; com afecta les capacitats d'inversió, a l'endeutament.

En aquest cas, hem vist a la Garriga que s'aprofita la concessió per fer noves inversions en renovar la xarxa o en posar en marxa una estació potabilitzadora per dependre menys de l'abastament d'aigua.

Per tant, en aquest sentit, no sabem, o una mica amb els informes que hem pogut veure, segurament la capacitat d'endeutament de l'ajuntament no faria possible, per exemple, fer aquestes inversions si no fos a través d'aquesta concessió al cap d'uns anys, que permet fer això sense els recursos propis de l'ajuntament.

En qualsevol cas, per tant, també hem sentit alguna hipocresia de gestionar aquesta municipalització acèrrimament, però tenim també alguns exemples d'ajuntaments, precisament governats per algunes d'aquestes formacions polítiques, Celrà, Berga, Casseres, que precisament continuen al servei a mans d'empreses que gestionen. S'ha fet esment d'Agbar, per exemple, Agbar gestiona alguns d'aquests ajuntaments que estan governats per partits d'aquests que proclamen aquesta municipalització i que sigui tot públic, però, en canvi, quan han de governar no ho fan. Per què? Perquè segurament la realitat de cada municipi i la capacitat de cada municipi s'ha de veure realment què es pot fer i què no es pot fer en aquest sentit.

Com he dit abans, això afecta no només a personal, afecta a especialització, afecta també a les capacitats d'inversió i, per tant, s'ha d'analitzar en qualsevol sentit. I

també, com he dit abans, parlo com a exalcalde d'un municipi que teníem l'aigua en mans d'una empresa municipal, però també com un exalcalde que també va organitzar una consulta popular el 2009 a la meva població, o com un exalcalde que aquí en el Parlament també van intentar alguns grups portar alguna cosa que s'havia perdut en el plenari municipal, perquè no tenien majoria, intentar-la portar a una comissió parlamentària buscant altres geometries variables.

Però, en qualsevol cas, jo haig de defensar també l'autonomia municipal en temes que afecten els habitants del municipi.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. És el torn del Grup Popular. Té la paraula el senyor Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, vicepresidenta. Voldria començar aquesta intervenció expressant el nostre respecte institucional per a totes aquelles entitats, plataformes i col·lectius que venen a la cambra amb l'objectiu de fer arribar la seva veu sobre temes que afecten la vida quotidiana de la ciutadania. Per això, evidentment, agraïm a la Plataforma Aigua Pública la Garriga, tant al seu portaveu, el senyor Tarradas, com al senyor Ros, per la seva presència avui al Parlament.

Dit això, entrem una mica més en el fons de la qüestió. Estem parlant d'una proposta de consulta popular no referendària al municipi de la Garriga sobre el model de gestió del servei del subministrament de l'aigua. Aquesta iniciativa, evidentment, ho estem veient aquí, ha generat gran controvèrsia, tant a nivell local i també, fins i tot, ha arribat aquí al Parlament.

I el nostre grup parlamentari entenem que darrere d'aquesta proposta de consulta hi ha una voluntat legítima per part d'un sector de la ciutadania de la Garriga, doncs, per expressar-se.

Ara bé, alhora, considerem que és necessari analitzar amb rigor tant el contingut de la proposta com el context jurídic i polític en el qual es planteja. I aquesta consulta, impulsada per la Plataforma d'Aigua Pública de la Garriga pretenia preguntar a la ciutadania si està d'acord amb la municipalització o no del servei públic de l'aigua a

través actualment un contracte amb l'empresa Agbar, que té un contracte fins al 2020 i que, si ho entès bé, es va prorrogar fins a l'any 2025.

Aquesta consulta va ser rebutjada pel ple de l'ajuntament. Entenem, des del nostre grup, que amb bon criteri, perquè contravé la sentència del Tribunal Constitucional 31/2015, que limita l'abast de les consultes no referendàries.

Cal recordar que aquesta sentència, dictada arran d'un recurs presentat per nosaltres mateixos contra la llei de consultes populars no referendàries, aprovada l'any 2014 en aquest mateix Parlament, on s'estableix clarament que no poden convocar-se consultes que tinguin un caràcter vinculant ni que afectin a competències executives o decisòries de l'administració competent, en aquest cas, l'Ajuntament de la Garriga.

Així doncs, es tracta d'una consulta dirigida a tot el cens de la Garriga amb l'objectiu de condicionar la decisió política sobre el model de gestió de l'aigua. I nosaltres entenem que entra en un terreny jurídicament molt problemàtic i el que sí que m'agradaria dir és que és molt paradoxal i molt contradictori veure com alguns grups polítics que van defensar l'aprovació d'aquella llei ara apel·len a la sentència del Tribunal Constitucional per justificar la seva oposició contra aquesta consulta en concret. Allò de «volem votar» era «volem votar, però només a vegades».

Nosaltres intentem mantenir la coherència amb el que sempre hem defensat. I és que les consultes no poden ser referèndums amb coberts i que les decisions dels governs, especialment les que tenen implicacions tècniques i econòmiques rellevants, han de ser preses per qui té la responsabilitat institucional i democràtica de fer-ho. I no crec que haguem d'entrar a valorar sobre si un servei públic o de gestió privada és millor o pitjor. El que importa és la qualitat del servei i és que, en aquest cas, l'aigua arriba amb garanties, amb qualitat, a un preu just i amb el mínim d'incidències possibles. I aquest és l'objectiu final, i no pas quin ens jurídic o quina administració concreta fa la gestió. Perquè hi ha municipis on la gestió pública de l'aigua és deficient i hi ha municipis on la concessió privada garanteix un servei excel·lent, i viceversa. Per tant, no crec que haguem d'entrar tant en aquesta qüestió.

Dit això, veiem totalment lícit, evidentment, que part de la societat vulgui defensar un model de gestió concreta, però el que no veiem admissible és que es pretengui

pressionar les institucions legítimes, en aquest cas l'ajuntament i el ple municipal de l'Ajuntament de la Garriga, perquè adoptin determinades decisions, i que s'intenti utilitzar una consulta que, a més, no s'ajusta a marcs legals establerts, doncs, ens genera molts dubtes.

Per això mateix reiterarem el respecte institucional, totalment, que du a terme la plataforma, però entenem que ha de ser el consistori amb tota la informació tècnica i jurídica que tenen sobre la taula i sobretot preservant l'autonomia que té el propi govern municipal que prengui la millor decisió per la ciutadania de la Garriga.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. I atès que ni el Grup de VOX ni el Grup Mixt es troben en aquesta comissió, té la paraula per concloure les paraules dels grups el Grup Socialistes i Units per Avançar, la senyora Martínez.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, presidenta. Primer de tot, donar la benvinguda i donar les gràcies a la Plataforma per venir avui a parlar, a explicar-nos la situació que es viu a la Garriga.

També és cert que des del nostre grup sempre pensem que els problemes d'àmbit municipal s'haurien de poder arreglar des del mateix municipi. Al final, que no es pugui solucionar és un fracàs polític, que no es pugui arreglar i que s'hagi de venir al Parlament a parlar d'un tema tan municipal. Però igualment els agraïm que ens vinguin a explicar.

Han parlat de diferents coses, com deien alguns companys que m'han precedit; parlen d'un tema més jurídic, després també es parlava d'un tema de l'aigua, de tot el tema de les memòries justificatives. Clar, nosaltres no hem pogut veure tots aquests informes que s'han presentat des de l'ajuntament, on no s'accepta la possibilitat de poder fer una recollida de signatures, i hagués estat bé per poder veure quins són els motius que es donen, a banda dels que vostès ja han pogut citar. Per això crec que serà molt interessant també escoltar la compareixença que vindrà a posterior per tenir també l'altra part i l'altra opinió, amb la qual em centraré també una mica en tot el tema de l'aigua.

I li volia fer algunes preguntes. Vostès parlaven de la municipalització de l'aigua. Voldria saber econòmicament quina inversió seria poder municipalitzar l'aigua, per saber-ho? Si ens poguéssim dir una mica més què deien els informes on es negava la possibilitat de la recollida de signatures? També que deia que van apurar els tres mesos, perquè al final vostès venen aquí i nosaltres volem escoltar-los, més enllà del que podem pensar nosaltres de la municipalització de l'aigua.

I sobretot volia deixar molt clar el respecte a l'autonomia local, com he dit al principi, i de les decisions preses per l'ajuntament.

Doncs, ja està. Sobretot volia que em contestessin aquestes dues qüestions.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Ara vostès, com ja saben, tenen un torn de set minuts per contestar sintèticament, òbviament, totes les preguntes que se'ls hi han fet.

Josep Tarradas i Dulcet (portaveu de la Plataforma Aigua Pública la Garriga)

Doncs, sintèticament, faré el que pugui. No arribaré ja, ho dic així de clarament, perquè el paper és un desastre. Començaré pel paper que tinc aquí davant.

Al Grup de Junts justament porten el terreny al que els interessa a vostès, plantegen que nosaltres al que estem fent èmfasi és en la gestió directa. Ho hem comentat, la Plataforma consta d'entitats que formen part de la Plataforma i algunes entitats que simplement promouen la consulta popular. I del que volem parlar avui aquí és, evidentment, que no se'ns ha autoritzat una recollida de signatures! Evidentment, nosaltres com a Plataforma aprofitarem qualsevol espai per fer valdre la gestió directa, perquè també defineix la Plataforma, però és que no estem ni en aquest terreny. I justament el Grup de Junts a la Garriga no para de fer èmfasi i fer servir l'expressió de: «L'equip de Govern de la Garriga aposta per un model del segle XXI». Un model del segle XXI què vol dir? Que quan s'ha acabat el contracte tenim exactament un trenta per cent de fuites. Per tant, això el company del Partit Popular que deia: «models...». Sí, és un model deficient? Doncs, sí, a la Garriga és un model deficient i, evidentment, abans allà se'ns demanava sobre les xifres dels informes de l'AMAP.

Estaria bé que hagués comparegut l'AMAP també, però justament l'informe de l'AMAP, ho he citat, acaba dient que en el cas de gestió directa, amb els mateixos informes de l'ajuntament, s'abaratirien el servei de l'aigua a la Garriga amb unes tarifes un deu per cent més baixes. Tot això ja ho hem dit abans.

Per tant, el que ens interessa a nosaltres sobretot és per què no s'està permetent una consulta popular a la Garriga? Per què no s'està autoritzant una recollida de signatures? I, per tant, el que ens importa a nosaltres, creiem sincerament que no és un debat jurídic, és que és un debat polític. Per què de la mateixa manera que la comissió de control conclou que la consulta sobre l'aigua a la Garriga no és una consulta sectorial, el vot particular diu el contrari. Per tant, nosaltres ens quedem sorpresos des d'una visió d'una plataforma ciutadana.

Per nosaltres la conclusió senzilla, i és que a la Garriga hi ha certs interessos i, per tant, no es pot opinar sobre algunes coses.

És molt senzill, consultant la llista de consultes populars que s'han realitzat, per què es pot realitzar una consulta popular sobre el nom d'un poble adreçant-se a la totalitat dels censs, com ho diu la mateixa llei de consultes, i en aquest cas no? Per què? Nosaltres no ho entenem. En tot cas, canviem els censs, que és el que ens demanaven. Què hem fet? Llegir el que deia la comissió de control, esmenar la memòria i canviar els censs, cap problema. Tot i així, es fa copiar i enganxar i els arguments són els mateixos.

I parlant de consultes populars sobre la gestió del servei de l'aigua se n'han realitzat diverses. El mateix departament, la guia del departament de com realitzar consultes ciutadanes al món local posa, per exemple, la consulta de Mieres. És una consulta del 2018 que es va realitzar sobre el servei d'abastament d'aigua. A Alfarràs, el 2021, governat per Junts, es va realitzar una consulta i es gestiona de forma directa, després que la consulta avalés la gestió directa. A Palau-Solità i Plegamans, 2022.

Nosaltres considerem que on volem centrar la nostra intervenció és justament en això. És per què no es pot realitzar, en el cas de la Garriga, la consulta popular?

Han sortit diverses coses. Per exemple, de municipis..., ja els acabo de dir. Per exemple, absència de l'equip de govern. O sigui, això em sembla molt greu. Ahir vam anar al ple, un cop finalitzat la recollida de signatures, abans ho he comentat, 1.557#,

pràcticament un vint-i-dos per cent del que seria l'últim cens en les darreres eleccions municipals, i els vam plantejar com és que l'equip de govern no està compareixent aquí, perquè a més se'ns consta que s'ha sol·licitat la compareixença de qualsevol membre de l'equip de govern si l'alcalde té una agenda molt atafegada? Ens van dir: «És que no ens va bé». I nosaltres avui, doncs jo què sé, doncs, jo avui no estic ant a treballar i sentir que l'alcalde del meu poble diu que no pot venir perquè no li va bé és que és d'una manca de respecte a aquest Parlament i a la feina d'una plataforma ciutadana, on hi consten unes quinze entitats que portem tres mesos al carrer recollint signatures, que és incomprensible.

Sobre pròrroques, sobre les pròrroques, és evident que estem parlant d'un servei que és d'obligada prestació. I què ha passat? Durant les pròrroques no s'invertia, no s'invertia en el servei i ens hem trobat amb aquest trenta per cent de fuites. Després s'ha forçat el servei i ara sí, l'ajuntament ha invertit en les fuites. És que..., quan parlàvem de si també tenim dret a parlar de la gestió directa i parlem d'això, que en aquests moments que el contracte estava prorrogat, de cop han arribat les subvencions municipals per invertir en la xarxa que té un trenta per cent de fuites per culpa de la mala gestió d'Agbar i Sorea. Vull dir, estem parlant d'això que ens sembla molt greu.

Sobre posicionament dels grups municipals en aquest tema, evidentment, nosaltres hem contactat amb tots els grups municipals de l'oposició perquè no tenia cap sentit parlar amb l'equip de govern i hem animat a tothom que formés part de la plataforma i, tret d'un grup de caire municipal, els altres grups de l'oposició formen part o donen suport a la plataforma, però justament amb aquesta intencionalitat de fer la plataforma el més transversal possible.

I podria estendre'm, però, com que ja m'he perdut, li deixo la paraula a l'Oriol.

Josep Oriol Ros Ametller (portaveu de la Plataforma Aigua Pública la Garriga)

Sí, seré breu. Em sembla que vostè ha dit que això és un fracàs de la política i això va per vostè, el representant de Junts, partit que he votat moltíssimes vegades, que això és un fracàs de la política. Què vol dir? Que la gent cada vegada està més lluny dels polítics, que cada vegada anirà a votar menys, que cada vegada no entén com un debat, no una consulta, un debat públic sobre si és millor l'aigua pública o privada,

senyor del Partit Popular, estem demanant un debat públic, simplement això, que no ens el deixin fer. I això és un fracàs de la política i això farà que la gent encara vagi menys a votar.

I ho dic aquí amb tristesa, al Parlament del meu país, em sap molt de greu.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies, a tots dos per la seva explicació i també per ajustar-se tant al temps. *(Laia Estrada Cañón demana per parlar.)* Senyora Estrada.

Laia Estrada Cañón

Sí, vicepresidenta, jo li pregaria que ens donés un minut de rèplica.

La vicepresidenta

Senyora Estrada, em demanarà un minut de rèplica també a la segona vegada? Tothom necessita un minut de rèplica? *(Pausa.)* Té la paraula, senyora Estrada.

Laia Estrada Cañón

Li agraeixo, més que res perquè els compareixents han formulat una sèrie de preguntes que no hem contestat i m'agradaria que constés en acta això, vull dir que ens han formulat preguntes, no hem sabut contestar.

Nosaltres, a partir de la segona compareixença, intentarem resoldre què està passant aquí i com és que no s'està produint aquesta consulta.

I només, per tranquil·litat del diputat de Junts, dir-li que a Berga estem treballant per a una gestió comarcal; a Celrà, a Girona, Salt i Sarrià de Ter estem treballant des de fa dos anys per una gestió pública, que sigui possible abans del 2027.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Algú més vol tor de paraula de rèplica? Senyor Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

No, només per dir que jo crec que hauríem de centrar els termes del debat i que aquí, evidentment, no estem parlant de gestió pública de l'aigua o no, que és l'únic que s'ha limitat el Grup Parlamentari de Junts a contestar. Estem parlant del dret a

decidir, del dret a la participació democràtica i del dret a recollir signatures, com a mínim, per plantejar una consulta popular.

A partir d'aquí crec que –i insisteixo en la meva primera intervenció– és una irregularitat el que s'està produint i, més enllà que el Parlament pugui esmenar decisions que tenen a veure amb les decisions amb l'autonomia local, el que hem de fer en aquest Parlament és treballar precisament perquè no tornin a passar casos com aquests.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. (*Jordi Munell i Garcia demana per parlar.*) Senyor Munell.

Jordi Munell i Garcia

Tinc la referència que he dit. El debat públic és el que estem tenint aquí. El debat municipal s'ha de portar en el ple de l'Ajuntament de la Garriga o s'han d'organitzar debats, suposo, en una assemblea popular, en un barri o en un ateneu de la Garriga explicant el que... Això suposo que no s'hi ha pas negat l'ajuntament, entenc jo.

Una altra cosa és dir: puc recollir firmes o no? Jo no sé què passa exactament amb les firmes i tampoc sé exactament què passa amb l'informe aquest. Ho sabrem d'aquí a deu minuts. Per tant, quan haguem vist què ens explica la Comissió de Control de Consultes farem un posicionament en aquest sentit jurídic legal. No ho puc fer *a priori*, perquè si llegeixo l'informe hi ha coses que tampoc entenc. Per tant, no sé si és que no s'ha fet prou bé, no sé si és que no respon al que diu exactament la normativa i, per tant, jo en aquests moments no li puc dir. El debat penso que li hem permès i jo crec que és bo que es porti el debat.

Jo també he dit que hi ha debats de temes municipals que s'intenten portar en el Parlament, i no per part de vostès, sinó per part de grups polítics, per intentar canviar la realitat democràtica # de l'ajuntament, s'intenta portar després aquí al Parlament. Jo penso que en aquest sentit hi ha temes que no toca fer-ho, perquè són llocs de debat diferents de temes diferents.

Una altra cosa és que parléssim en general de la globalització de l'aigua, de la municipalització de l'aigua. És un altre debat, com diu el diputat Mijoler, que avui crec que no n'estem parlant aquí.

Gràcies.

La vicepresidenta

Estic essent una presidenta meravellosa, perquè no els estic posant minuts. Sisplau, que tothom sigui curt. Senyora Besses.

Mar Besses Casanovas

Sí, molt breu; gràcies, presidenta. Simplement per clarificar, perquè el diputat Munell s'esforça en dir que estem entrant en l'autonomia municipal. En cap cas estem entrant en l'autonomia municipal. El que estem dient és que defensar precisament l'autonomia municipal no és incompatible amb defensar el dret a la participació ciutadana i el que posem de manifest és la incoherència de l'alcaldeessa Budó, que quan és consellera de Presidència del Govern de la Generalitat defensa unes coses i després, quan és alcaldessa d'un municipi, utilitza aquestes mateixes coses que ella ha recorregut en contra que la ciutadania del seu municipi pugui participar. És això el que estem denunciant i el que estem posant sobre la taula. I crec que, malauradament, el diputat del PP li ha explicat molt bé.

La vicepresidenta

Han quedat claríssimes totes les postures. Ja eren claríssimes abans de començar aquest debat. Per tant, passem si els sembla a la següent conferència.

Moltíssimes gràcies.

Compareixença d'Agustí Bosch i Gardella, president de la Comissió de Control de les Consultes Populars No Referendàries, per a informar sobre la proposta rebutjada de consulta popular per a la gestió de l'aigua a la Garriga i sobre la Llei 10/2014, de consultes populars no referendàries i d'altres formes de participació ciutadana

357-00279/15

I en aquest passaríem a la següent compareixença, com deia, que és la del senyor Agustí Bosch i Gardella. El senyor Agustí és el president de la Comissió de Control de les Consultes Populars No Referendàries.

Per tant, en la mateixa situació que aquesta compareixença, té vostè quinze minuts per a la seva explicació; després, el torn dels grups tindrien cinc minuts cadascun, i després un torn de set minuts per contestar totes les respostes i possibles aclariments.

Molt bé, benvingut senyor Bosch. Té vostè la paraula.

Agustí Bosch i Gardella (president de la Comissió de Control de les Consultes Populars No Referendàries)

Molt bé, moltes gràcies. A mi em sembla que la situació és molt clara. Ho lamento, perquè m'ha semblat que hi ha hagut una mica de rebombori, però la situació és claríssima. Hi ha una comissió promotora que inicia el procés per fer una consulta, l'ajuntament inadmet aquesta sol·licitud perquè considera que el col·lectiu cridat a participar és idèntic que el cos electoral i, fent aquesta argumentació, segueix punt per punt l'argumentació de la sentència del Tribunal Constitucional. Ni criticaré ni defensaré la posició de l'ajuntament. Jo represento un òrgan arbitral que no està ni en una banda ni en l'altra. Els promotors recorren aquesta decisió, però recorren que no se'ls hagi donat els deu dies per esmenar detalls formals i presentar documentació. Això també caldria puntualitzar-ho.

El recurs que se'ns presenta a la comissió de control no és contra la decisió substancial de l'ajuntament d'inadmetre la consulta perquè el cos electoral constitueix l'objecte de consulta, sinó perquè no se'ls ha donat els deu dies preceptius per esmenar detalls formals i presentar documentació.

La comissió de control avala la decisió de l'ajuntament perquè els deu dies per presentar documentació i esmenar detalls formals no poden, lògicament, canviar l'efecte substancial que he dit abans, que és que el cos cridat, el col·lectiu cridat a participar és idèntic al cos electoral. I aquí s'acaba. Lamento molt que no hi hagi més detalls.

El que se'm va demanar és que expliqués la decisió del 2024. Durant els tres mesos que han transcorregut entre que se'm va demanar la compareixença i ara, hi ha hagut un altre recurs. Jo, si vol, li explico també aquest recurs, encara que no se'm demanés la compareixença per això.

Al recurs del 2025, la comissió promotora delimita el col·lectiu cridat a participar, havent vist la decisió de l'ajuntament literalment «als usuaris del servei d'aigua» i l'ajuntament diu que els usuaris del servei d'aigua és tot el municipi, són tots els ciutadans del municipi. La comissió considera que té raó, que això no canvia el col·lectiu cridat a participar. És a dir, substancialment és el mateix cos els ciutadans de la Garriga que els usuaris del servei d'aigua de la Garriga.

Com durant el debat que hi va haver-hi algú va dir: «És com si algú hagués dit que es delimita el col·lectiu cridat a participar dient tots els ciutadans de la Garriga que respirin». Bé, sí, són els mateixos, substancialment són els mateixos, no canvia el cos cridat a participar.

Per tant, des d'un punt de vista estrictament de comissió de control, d'òrgan arbitral, l'ajuntament inadmet la consulta de forma legal, de forma correcta, i nosaltres no tenim cap altra opció que avalar la decisió de l'ajuntament.

Una altra cosa són tots els altres debats que vostès han suggerit i que em semblen molt bé, però que no ens pertoca a nosaltres decidir.

Per cert, un detall, una puntualització. Al vot particular que fan tres membres de la comissió el 2024 no diu que estiguin en contra de la decisió substancial. Hi ha hagut algú que ha dit: «És que els tres membres de la comissió estaven en contra de la decisió de la comissió». Incorrecte. Els tres membres de la comissió que fan un vot particular proposen donar deu dies a la comissió promotora perquè presenti la documentació que consideri adequada i que després d'això l'ajuntament podria prendre dues decisions: o bé admetre, per la mateixa raó, perquè en deu dies no es poden modificar qüestions substancials sinó només presentar documentació i esmenar defectes formals, o bé admetre per la mateixa raó, i nosaltres avalar la decisió de l'ajuntament una altra vegada, o bé l'ajuntament pot canviar de criteri, no la comissió de control. El que diu el vot particular no és que la comissió de control

podria canviar de criteri, sinó que l'ajuntament podria canviar de criteri passats aquests deu dies, admetre la consulta i fer-la.

La comissió en plenari va considerar que no és realista pensar que al cap de deu dies l'ajuntament canviarà de criteri perquè sí, simplement perquè la comissió promotora ha presentat uns impresos en els quals es recolliran les signatures. Nosaltres no hem de pensar que pot haver-hi canvis així sobtats i sense sentit, no?

Per tant, la comissió en general considera que aquesta posició minoritària dintre de la comissió de control no és realista i que, per tant, no cal donar els deu dies per canviar detalls formals i presentar documentació perquè res canviaria durant aquests deu dies, simplement fer perdre el temps a la gent per a res.

Res més, no tinc res més a dir. Ho sento.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyor Bosch. Repetim el torn. Donaré la paraula primer als grups proposants de la compareixença i, en primer lloc, té la paraula Esquerra Republicana, la senyora Besses.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, vicepresidenta. Bé, en primer lloc, agrair-li, senyor Bosch, les seves explicacions i la seva compareixença.

Sí que ens agradaria matisar algunes qüestions sobre el debat que estem tenint i que tindrem, perquè creiem que el focus d'aquesta qüestió, d'aquesta decisió no hauria de recaure sobre la Comissió de Control de Consultes Populars, sinó a l'Ajuntament de la Garriga, perquè és qui decideix no admetre a tràmit la consulta proposada en relació a la municipalització del servei d'aigua i, per tant, la comissió només pot decidir sobre com procedir vers aquest recurs en base a la legislació establerta per la llei de consultes populars i la jurisprudència existent. Per tant, al marge del debat, diguéssim, de la decisió de la comissió del control, que té un marge molt més estret, evidentment, que el que té l'Ajuntament de la Garriga per abordar aquesta qüestió.

Per tant, clarificat això, nosaltres rebutgem aquesta decisió de l'Ajuntament de la Garriga de no admetre a tràmit aquesta sol·licitud. Insisteixo, em sembla molt

paradoxal que sigui per part d'una alcaldessa que és exconsellera de Presidència del Govern de la Generalitat de Catalunya, que eximeix la sentència del Tribunal Constitucional destinada, de fet, a evitar el referèndum del 9-N i de l'1 d'octubre i que, per tant, mentre denuncia aquestes ingerències judicials per part d'un tribunal espanyol en defensar una qüestió, aprofiti aquesta mateixa doctrina per impedir la consulta popular en el seu municipi.

Per tant, insisteixo, sí, senyor Munell, estem davant d'una qüestió política i no jurídica, perquè jurídicament crec que està molt clar tot el procediment i crec que s'ha explicat a bastament i, per tant, el que estem posant de manifest és com s'utilitza políticament una sèrie de doctrines judicials per impedir la qüestió de fons, que és abordar el debat de la gestió de l'aigua. Per tant, insisteixo en aquesta qüestió, perquè ja anticipo que segurament tornin amb aquesta qüestió.

Però aprofito també per recordar-los que l'ajuntament, de fet, podria convocar aquesta consulta per iniciativa pròpia, tenint en compte l'article 71 de la Llei 7/1985, de bases de règim local, i els articles 31 a 33 de la Llei de consultes populars per via de referèndum, convocant una consulta a iniciativa de la pròpia alcaldessa, sobre assumptes de competència municipal i en especial transcendència per la seva ciutadania, tal com considerem que ho és evidentment la gestió de l'aigua.

Per tant, crec que la conclusió o, des del nostre punt de vista, la conclusió és que si a la Garriga no s'ha donat veu als veïns i veïnes per decidir sobre una qüestió tan essencial com és el servei de l'aigua és només perquè a l'ajuntament, a l'equip de govern en aquest cas, no li ha interessat abordar aquest debat de fons.

I, per tant, torno a insistir-hi, em sembla molt greu que l'ajuntament no sigui avui aquí per donar explicacions sobre aquesta qüestió.

Li agraïm que vostè, doncs, que entenem que fa això de forma voluntària, hagi pogut trobar temps per venir en aquesta comissió a donar explicacions, com ho han fet també els membres que han parlat de la Plataforma dient precisament que ells avui no havien anat a treballar perquè havien decidit ser aquí, perquè creien que calia donar explicacions, però en canvi cap membre de l'equip de govern ha trobat temps per venir al Parlament de Catalunya a donar explicacions sobre aquesta qüestió que, insistim, és responsabilitat seva i és conseqüència de les seves decisions. I, per tant,

crec que és una manca de respecte que, a més, si tenim en compte que l'alcalde és de la Garriga no només és exconsellera de la Presidència del Govern i actual presidenta de l'Associació Catalana de Municipis, crec que ens hauria de fer pensar que potser no és compatible presidir una entitat municipalista, la més important del país, si no es respecta o no es té el mínim respecte per la institució on resideix la sobirania popular de Catalunya, que és el Parlament de Catalunya. Per tant, crec que alguns hauran de fer moltes reflexions.

En tot cas, aprofito el temps que em queda per abocar algunes preguntes per tal de poder clarificar una mica més totes aquestes qüestions.

La primera és si en el cas que l'ajuntament hagués admès a tràmit la consulta presentada per la Plataforma Aigua Pública a la Garriga hi hauria o hi hagués hagut alguna possibilitat que fos la Comissió de Control qui hagués actuat d'ofici impedit que la consulta sobre la titularitat de l'aigua es pogués fer o no? Aquesta és la primera pregunta.

I la segona és si hi ha algun precedent d'algun altre municipi on s'hagi celebrat una consulta que inclogui un cens similar al padró, estenent-lo també a majors de setze anys.

Per tant, aprofito que em queden trenta segons, presidenta, per fer una altra pregunta en relació a una nota de premsa de l'Agència Catalana de Notícies, on l'Ajuntament de la Garriga assegurava que l'ajuntament no tenia la capacitat per poder-la autoritzar i que s'havia assessorat a través de la Diputació de Barcelona i a través de la Comissió de Control de Consultes No Referendàries. Per tant, en relació a aquesta notícia, li pregunto si podria detallar si està d'acord amb què l'Ajuntament de la Garriga no tenia efectivament capacitat per autoritzar la consulta, també tenint en compte que, com vostès han explicat, hi ha quaranta-un municipis, si no m'equivoco, que han fet consultes similars? I en què va consistir, si en tenen coneixement, aquest suposat assessorament que es va fer des de la Comissió de Control a l'Ajuntament de la Garriga?

Ho deixo aquí.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. És el torn del Grup de Comuns. Té la paraula el senyor Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Un segon, un segon, senyor Mijoler. Un segon...

Agustí Bosch i Gardella (president de la Comissió de Control de les Consultes Populars No Referendàries)

Hi hauria la possibilitat de contestar en trenta segons cadascú?

La presidenta

No. (*Rialles.*)

La vicepresidenta

Endavant, senyor Mijoler. Som gent de tradicions aquí al Parlament.

Lluís Mijoler Martínez

De totes les formes, segons instruccions de la Mesa, podem canviar la forma de fer-ho, però requeriria un acord previ dels portaveus i, per tant, ara per ara no és possible.

Jo ho agrairia, també, perquè espero que no es quedi sense contestar cap de les preguntes i, per tant, intentaré ser molt breu i cedir-li, si cal, part del meu temps perquè contesti. Jo li faré tres preguntes molt concretes.

Primer, dir-li que honestament, i no puc dir-li d'una altra manera, m'ha decebut la seva intervenció en algunes de les qüestions que ha dit. Vostè, com que entenc que és doctor en ciència política, no entenc com pot dir que un vot particular no és un vot contrari. Evidentment, un vot particular és un vot divergent respecte d'una decisió que es pren i que es pren per majories i, per tant, aquest vot particular s'ha d'entendre com a tal, un vot divergent respecte d'una decisió presa per la comissió, i no d'una altra manera.

M'ha sorprès, també, una expressió que ha fet servir que jo crec que, com a president de la Comissió de Control, i, per tant, amb la seva voluntat de servei públic en el qual es situa, no és de rebut que digui que és fer perdre el temps a la gent que una institució pública prengui una decisió o repensi una decisió. Vull dir, és la seva obligació, no es perd el temps. S'atén als desitjos i a les peticions de la ciutadania i, en aquest cas, que s'haguessin fet de forma regular. I, per tant, m'agradaria que, en aquest sentit, rectifiqués sobre el que és fer perdre o no fer perdre el temps a la gent.

Tinc tres preguntes concretes.

Una es repeteix respecte de la que ha fet la meva companya d'Esquerra Republicana, que és com explica que el mateix cens s'hagi utilitzat en altres consultes referendàries, fins a quaranta-un, si no ho tinc mal entès? I, en aquest cas, ha estat un obstacle.

Una molt concreta, com explica que l'alcaldeessa i l'ajuntament sabés i compartís públicament la resolució de la comissió de control amb antelació a la seva notificació? Com vostè ho pot explicar?

I una altra molt concreta: ha rebut alguna pressió per resoldre a favor de l'ajuntament?

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyor Mijoler. Ara té la paraula, pel Grup de la CUP, la senyora Estrada.

Laia Estrada Cañón

Gràcies. En primer lloc, malgrat que concisa, doncs, li agraïm la seva compareixença, senyor Bosch.

Aquí hi ha dues qüestions per nosaltres: l'actitud de l'ajuntament, que intentarem abordar si algun dia es dignen a comparèixer i a mostrar un mínim de respecte vers el Parlament, i l'altra és la decisió de la comissió que vostè presideix. Per què? Perquè vostès estan assentant un precedent i a nosaltres ens sembla que és perillós

i que té a veure amb què es pugui vulnerar aquesta llei de consultes quan políticament no interessi.

Jo no soc jurista, jo soc ambientòloga i soc professora de secundària, però jo crec que coincidirà amb mi que la llei no és una ciència exacta i, per tant, és interpretable. I, de fet, el nostre país coneix perfectament els efectes d'interpretar la llei d'una manera o d'una altra. I, per tant, aquí el que estem veient és que vostès han pres una decisió de donar-li la raó a l'ajuntament, que pot assentar un precedent molt perillós que vindria a ser: «Quan l'ajuntament està d'acord amb tirar endavant una consulta, cap problema, però si l'ajuntament no hi està d'acord, pot tenir mecanismes, pot utilitzar eines per tal de vulnerar aquest dret a la democràcia directa».

Clar, nosaltres també volíem saber quants cops ha actuat d'ofici la comissió per desautoritzar consultes. Li ha preguntat també a la diputada d'Esquerra Republicana i vostè anava dient que això no havia succeït. Ara ens ho explicarà. Però, per tant, és significatiu que la situació en què ens trobem deriva que és l'ajuntament, és el govern municipal qui s'oposa no prendre una decisió política sobre la gestió, sobre el model de gestió de l'aigua, sinó que adopta una decisió política en relació a no permetre que la població de la Garriga s'expressi, poder tenir aquest debat.

Clar, a nosaltres ens consta que només hi han hagut dues altres ocasions en les quals no ha estat possible tirar endavant una consulta, mitjançant la llei de 10/2014 –si no és així, corregeixi'm–, però ens consta que només hi ha hagut dues altres vegades. Ens agradaria saber quines han estat i per què no van ser possibles?

I, després, ens agradaria saber, en relació al cens, que sembla ser que és allò que es posa com a justificació per denegar la consulta, perquè vostè es referia en un recurs, però és que hi ha hagut un altre recurs i vostès s'han posicionat, també, i hi ha hagut un altre vot particular en una segona ocasió en la qual s'explicita, concretament, que està en disconformitat en relació a com es fa una interpretació totalment restrictiva del que és la llei 4/2010 i, per tant, que no és correcta aquesta denegació o el fet de no autoritzar aquesta consulta.

Per tant, ens agradaria saber si en les altres ocasions en les que s'han dut a terme consultes, com, per exemple, la d'Olost, per iniciar els tràmits de sortir de la comarca

del Lluçanès, el cens havia estat diferent? És a dir, la gent cridada a participar havia estat diferent de la que s'està proposant en el cas de la Garriga? O, per exemple, quin nom oficial prefereixes pel teu municipi? Ho dic perquè..., li poso exemples, n'hi podria posar molts més, o de quin vols que sigui el nom del poble, també, a Ceba? I l'altre era la Bisbal de Falset. Perquè ens sembla que molt probablement estem parlant del mateix sens.

Per tant, ens sorprèn que en un cas particular vostès li donin la raó a l'ajuntament i, en canvi, en altres consultes molt similars s'hagin pogut tirar endavant. Llavors, quin missatge li estem donant a la població? Que la llei de consultes serveix mentre no tinguis l'ajuntament en contra, mentre no tinguis el teu govern municipal en contra? Que la llei de consultes només serveix quan un govern municipal vol utilitzar-la? Doncs, miri, això és feta la llei fet a la trampa. I ens fem un flac favor, francament.

Per tant, si ens poguéssim resoldre els dubtes li estariem molt agraïts.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. És el torn del Grup de Junts. Té la paraula el senyor Munell.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, vicepresidenta. Bé, nosaltres ens sumem també a les preguntes molt similars. Els exemples que ha posat, doncs, els intervinents anteriors d'alguns municipis que s'havia fet una consulta similar pel tema de l'aigua. No sé si de Mieres, Palau Solità, que, per cert, va votar només l'1,9 per cent de la població, o Alfarràs, que també votaven els majors de divuit anys i, per tant, coincideix amb els cens. Quina és la diferència en aquest sentit, que en un lloc sí que es permet i en aquest cas de la Garriga no s'autoritza o no passa per la Comissió de Control? Aquesta és la diferència bàsica, que seria la pregunta més important en aquest sentit, des del punt de vista jurídic.

Des d'un punt de vista polític, aquí hi veig, amb alguns intervinents una altra vegada, molt nerviosisme polític. L'any 21, a Granollers, es va fer una proposta de consulta similar, l'ajuntament s'hi va negar, va proposar alternativament un referèndum que calien sis mil signatures i, per tant, en aquells moments això no va arribar ni aquí al Parlament, no es va fer tan guirigall com en aquest cas, i aquí penso que hi ha un

tema claríssim polític. Tenim una alcaldessa de la Garriga, exconsellera, presidenta de l'ACM, que algú li vol fer sang i, per tant, aquest tema l'han magnificat en aquest sentit, quan en altres llocs no ha passat. I veig en aquest sentit molt nerviosa la diputada Bessa, que diu que això és un tema polític i s'ha de votar. Efectivament, segurament a la Garriga hauran d'anar a votar l'any 27, a veure si passen del tretze per cent, perquè, doncs, com he dit abans, el seixanta-sis per cent del consistori de la Garriga va tirar endavant la licitació de l'aigua, per tant amb un consens que entenem bastant elevat.

Per tant, jo torno a dir el que he dit abans, pot agradar més, pot agradar menys, però hi ha la democràcia de les urnes municipals també, doncs, dona peu que es puguin vendre decisions que qui les pren creu que són els millors pel municipi i que altres persones ho poden veure diferent, evidentment. Però això també forma part de la democràcia municipal i no podem pretendre canviar-la en una comissió del Parlament.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. És el torn del Grup Popular. Té la paraula el senyor Ferran.

Pau Ferran Navarro

Sí, agrair, en primer lloc, al senyor Agustí Bosch, president de la Comissió de Control de Consultes Populars No Referendàries, pel seu temps d'haver vingut avui al Parlament a expressar-nos el seu posicionament respecte la qüestió que estem tractant.

Seré molt breu, perquè podria replicar exactament la intervenció anterior i, com ha dit vostè, el recurs que va desencadenar en sentència del Tribunal Constitucional, la 31/2015, no sé si a vostè li acaba d'agradar o no, però, com ha expressat, és molt clar, és molt clar.

I m'agradaria fer simplement un apunt sobre la qüestió que està sobrevolant al debat que estem tenint avui aquí, i és que la participació ciutadana s'exerceix cada quatre anys, a les eleccions, en aquest cas, les municipals, les autonòmiques, les generals o les europees.

I entenem que a través d'una consulta popular no es pot contravenir l'autonomia municipal de l'ajuntament i el que seria encara més greu, la voluntat popular expressada a les urnes, en aquest cas pels veïns i veïnes de la Garriga, perquè el sistema democràtic del qual ens hem dotat consisteix precisament en això, en votar cada quatre anys en les eleccions, en aquest cas, les municipals, les autonòmiques, les generals i les europees.

I nosaltres, en aquest debat, som molt coherents, es tracti d'una consulta per la municipalització o no del servei de l'aigua a la Garriga, o ja sigui per la consulta del 9 de novembre.

I sí que m'agradaria dir que ens alegra molt saber que Junts per Catalunya a partir d'ara acatarà les sentències del Tribunal Constitucional. Esperem que sigui, com dic, a partir d'ara sempre així i no només per respondre a alguns interessos quan diguéssim que ens convé.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, senyor Ferran. Atès que ni el Grup de VOX ni el Grup Mixt es troben a la sala, per tancar el tort de la paraula la senyora Martínez, del Grup del PSC i Units per Avançar.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, presidenta. Bé, primer de tot, donar les gràcies per la curta compareixença, però efectiva; a vegades més val curta que no molt llarga sense contingut. És a dir, amb contingut, aclarint els dubtes i com van ser les coses i els dubtes que puguem tenir se li puguin fer arribar.

A nosaltres, com a PSC i Units per Avançar, respecte total a les decisions preses per la comissió, i tornar a refermar el que he dit abans, que al final les coses municipals s'haurien de poder arreglar als espais on toca.

Però bé, gràcies igualment, i poca cosa més.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Doncs, per contestar totes les consultes i les preguntes, en el seu cas moltes preguntes, té vostè un tort de set minuts.

Agustí Bosch Gardella (president de la Comissió de Control de les Consultes Populars no Referendàries)

Ara potser hauré de trigar una mica més.

La vicepresidenta

Li seré... Abans n'hi ha sobrat molt.

Agustí Bosch Gardella (president de la Comissió de Control de les Consultes Populars no Referendàries)

Bé, la qüestió fonamental sobre si hi ha altres municipis en què s'hagin fet consultes que abastaven tot el cos electoral i si la comissió pot actuar d'ofici. La comissió de control és un òrgan arbitral. A nosaltres ens arriben decisions d'ajuntaments o decisions d'òrgans públics amb recursos de col·lectius i nosaltres decidim en funció d'això. No actuem mai d'ofici, no podríem fer-ho.

Hi ha hagut altres municipis en què s'hagin fet consultes que basten a tot el cos electoral? Sí. I per què s'han autoritzat? Perquè no s'han recorregut. Si no hi ha un ajuntament que diu: «La sentència del Tribunal Constitucional diu això», nosaltres no anirem i els direm: «Escolti, que la sentència del Tribunal Constitucional diu això». A nosaltres ens arriba un paper i ens arriba un altre paper, mirem què diuen i decidim qui té raó. Que hi ha ajuntaments que no han dit que la sentència del Tribunal Constitucional diu això, i tant!, la tira n'hi ha. I que s'han fet consultes que abasten a tot el cos electoral, la tira n'hi ha hagut. Però si a mi no m'arriba un paper que diu: «Escolti, que presento un recurs perquè això és il·legal», no aniré i els diré: «Escolti, que això és il·legal», perquè aquesta no és la meva funció, és una altra.

La notícia no em feu enfadar, però em vaig enfadar molt quan l'alcaldeessa va dir que sabia la resolució de la comissió, cosa que era absolutament falsa i era falsa, i vam dir-ho a l'Agència Catalana de Notícies i ho vam dir a l'ajuntament, que l'ajuntament s'hagués posat en contacte amb la comissió de control. Fals, fals, fals. No es va posar mai en contacte amb la comissió de control.

Sembla ser –i això no ho puc assegurar, perquè a mi simplement se m'ha comentat–, sembla ser que sí que va trucar a la Diputació i sembla ser que sí que va trucar a la Direcció General de Processos Electorals, que està en el mateix edifici que la comissió de control, però que no és el mateix òrgan.

Què li va dir la Diputació de Barcelona i què li va dir la direcció general –ho dic bé?–, Subdirecció General de Processos Electorals. Què els varen dir? No ho sé. Jo sóc el president de la comissió de control, no sóc el president de la Diputació de Barcelona, gràcies a Déu, ni res de tot això. Què els va dir a la Diputació de Barcelona? No ho sé. Ho hauria de preguntar a la Diputació de Barcelona. Però, efectivament, és fals que es posés en contacte amb la comissió de control i és fals que sabés la resolució de la comissió de control abans que la comissió de control...

Que la podia intuir, perquè coneix la sentència del Tribunal Constitucional? Lògicament, la podia intuir, i podia dir: «Em jugo un pèsol que la comissió de control resoldrà això» Sí, això sí.

Quan jo he dit que el vot particular no estava en contra de la decisió substancial, no volia dir, potser m'he explicat malament, no volia dir que els vots particulars no siguin vots divergents. Jo el que he dit és que el vot particular en l'acord de la comissió de control de 2024 no està en contra de la decisió substancial; està en contra de no donar els deu dies per resoldre detalls formals i presentar documentació. No posa en dubte que la invocació de la sentència del Tribunal per part de l'ajuntament sigui incorrecta.

El que diu el vot particular és que es podria donar els deu dies per resoldre problemes formals i després, passats aquests deu dies, l'ajuntament podria o bé inadmetre una altra vegada o bé canviar de criteri. Això és el que diu el vot particular. Per tant, no posa en dubte la decisió substancial, posa en dubte la qüestió formal de si donar o no donar deu dies.

A nosaltres ens va semblar –i ho repeteixo una vegada més, i perdoneu si he fet servir l'expressió «perdre el temps» inadequadament–, a nosaltres ens va semblar que donar deu dies perquè resolguessin problemes formals i després dir-los: «No teniu raó», no ho sé, tenim aquí els companys de la Plataforma. Si els haguéssim dit: «Ara comenceu a presentar documentació i d'aquí deu dies us direm que no»,

home molt no us hagués agradat. Haguéssiu dit: «Home, doncs, no em doneu el deu dies, si ja sabeu que em direu que no», no?

Pressions? No, no n'hem tingut mai. L'única pressió que he tingut és en el moment en què em van nomenar, que jo no volia ser membre d'aquesta comissió, i em van fer ser-ne, però, bé, no es pot considerar una pressió.

Si l'ajuntament, deia la diputada de la CUP, si l'ajuntament no vol permetre la celebració d'una consulta com pot ser que pugui fer-ho? Bé, perquè és l'ajuntament. Hi ha motius d'inadmissió? Sí, hi ha motius d'inadmissió. Un Ajuntament pot rebre una sol·licitud de consulta i dir que no pot fer-ho. Això és antidemocràtic? Bé, un ajuntament té unes capacitats de decisió. Una altra discussió és si les causes d'inadmissió de les que disposa un ajuntament són molt àmplies o són molt estretes, però escolteu, això ho heu decidit vosaltres, eh? Sou vosaltres que heu fet la llei, ja us aclarireu! L'haguéssiu fet d'una altra manera! Sincerament, jo del que tinc ganes és que quan plegui això remetre-us un informe amb tots els errors jurídics que té la llei, perquè vaja llei vàreu fer! Us vau lluir!

I ja posats a criticar-vos, fa un any que havíeu d'haver canviat la composició d'aquesta comissió de control, eh? A principi de cada legislatura s'ha de nomenar una nova comissió, heu tingut un any.

Si m'agrada la sentència del Tribunal Constitucional? No, no, gens però tampoc m'agrada que el Parlament de Catalunya fes una llei de consultes populars que no anava adreçada a fer una consulta popular, i llavors el Tribunal Constitucional diu: «Ah, sí? Doncs, toma sentència». Qui comet l'error? El Tribunal Constitucional quan fa la sentència vergonyosa o el Parlament de Catalunya quan fa una llei de consultes populars que no va adreçada a fer consultes populars, sinó a permetre un referèndum d'autodeterminació? Ah, és que farem una llei de consultes populars a veure si cola. Home, que el Tribunal Constitucional reaccionaria així ja ho sabíeu no?

Doncs, no, no m'agrada la sentència del Tribunal Constitucional, però era esperable.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyor Bosch, per la seva intervenció i per donar-nos tants consells i una miqueta de reprimenda també.

Ara sí que suspenem durant cinc minuts, si els sembla, per poder acomiadar els convidats i que puguin concentrar-se en el següent punt.

La sessió se suspèn a les... i es reprèn a les...

La vicepresidenta

Reprenem l'ordre del dia i els hi faig tres o quatre comentaris.

Ara el següent punt és el tràmit del projecte de llei per l'erradicació de l'amiant, que hem de constituir la ponència. Els hi demanaré ara un torn de paraula per demanar-los el ponent de cadascun dels seus o sigui de cadascun dels grups, i després passarem a l'aprovació de tot un seguit de propostes d'audiència.

Llavors, en el mateix torn de paraula, jo els hi vull demanar si podem fer un vot en bloc o necessiten que votem alguna de les ponències per separat.

I abans de donar-los la paraula els hi faig un recordatori de tres punts informatius. Els passo a llegir perquè tinguem a l'acta la informació.

Aclarim que totes les propostes d'audiència que estem aprovant que es refereixin a persones concretes en nom d'alguna organització d'entitats es reunificaran de forma que es demanarà la compareixença d'una representació, per si fos cas que la persona requerida no pogués assistir a la sessió que es programi. Atès que són tantes persones aquest principi és molt important.

També dir que s'ha de decidir si totes les compareixences es duen a terme en ponència –recordar-los que també es poden dur a terme aquí, en la Comissió d'Afers Institucionals– i si és així es determina que la ponència tindrà plena capacitat per gestionar aquestes audiències.

I recordar també que s'ha de determinar –i això sí que ha de ser avui, el lletrat m'ho ha recordat– quines de les audiències es faran presencialment o per escrit. Si no es diu res, que en el llistat que tenim no es diu res, són totes presencials. Llavors, si n'hi ha alguna que passa a ser per escrit s'hauria de comunicar.

I també recordar que tenim un quadre que és una proposta dels serveis de la cambra per fer aquesta votació. Aquest quadre recull totes les propostes no per grup proponent, sinó per objecte. Hi ha un paquet que són les entitats, hi ha un paquet que són la representació dels municipis, etcètera. És una proposta que ens fan els serveis de la cambra.

Per tant, els demano tota aquesta informació.

Projecte de llei per l'erradicació de l'amiant que hem de constituir la ponència (nomenament de la ponència)

200-00004/15

Passo a fer una ronda o si volen aixecar el braç primer, si els hi sembla, la personaponent que tindran per la llei de l'amiant. Fem-ho per ordre.

Junts?

Anna Navarro i Descals

El diputat Munell.

La presidenta

Esquerra Republicana?

Mar Besses Casanovas

El diputat Juli Fernández.

La presidenta

Partit Popular?

Pau Ferran Navarro

El Diputat Hugo Manchón.

La presidenta

Comuns?

Lluís Mijoler Martínez

Sí, jo mateix.

La presidenta

La CUP?

Laia Estrada Cañón

La diputada Laure Vega.

La vicepresidenta

PSC?

Ivana Martínez Valverde

El diputat Jesús Becerra.

La vicepresidenta

Moltes gràcies.

Propostes d'audiència

352-00261/15 a 352-00313/15

Donat que el punt 3, que és el projecte de llei, que és el que estem fent, comunicar el referent de cada grup no s'ha de votar –oi, lletrat?–, per tant passem a aquesta proposta que els hi deia.

Algun grup necessita fer alguna votació per separat? (*Lluís Mijoler Martínez demana per parlar.*) Senyor Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Sí, vicepresidenta, nosaltres demanem per separat la 3.16, que és la compareixença d'Agbar, i la 3.17, que és l'AGD Optima Solution, i en aquest sentit dir que votarem en contra de les dues, entenent que tant Agbar està representada a través de l'Agrupació de Serveis d'Aigua de Catalunya, no és l'única operadora d'aigües i, per tant, forma part també d'aquesta entitat. I també d'aquesta altra empresa privada, AGD Optima Solution, que desconec, però que com que es vota la representació de PIMEC i de Foment, doncs, entenc que també les empreses i la gestora de residus, entenc que les empreses estan representades en aquests àmbits. I, per tant, si no

hauríem de començar a demanar moltes més empreses i creiem que faria impossible la ponència.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, algun grup més? Senyora Estrada

Laia Estrada Cañón

Sí, jo tenia el dubte de si li havíem de dir en funció de l'ordre del dia o de la l'agrupació que ens han fet. Com prefereix que li digui? L'ordre del dia següent...?

La vicepresidenta

Si té la numeració, així és més fàcil. Faríem la numeració que proposa Comuns, la numeració que proposarà vostè i després la resta de tot el paquet

Laia Estrada Cañón

Doncs, serien les 6 i 7, de la 13 a la 17, la 39 i la 50. Són tant representació de la patronal, com d'empreses. Nosaltres pensem que han tingut molta veu sempre i que és moments d'escoltar altres actors.

La vicepresidenta

Repeteixi, si us plau, els números, perquè puguem...

Laia Estrada Cañón

6, 7, 13, 14, 15, 16 i 17, 39 i 50.

La vicepresidenta

D'acord

Laia Estrada Cañón

I votarem en contra.

La vicepresidenta

D'acord. Llavors, algun grup més vol manifestar alguna...?

Els sembla que fem la votació –i, lletrat, també li demano l'opinió a vostè–, per exemple, el que proposa Comuns; després els punts que proposa la CUP, i després fem el bloc sencer que quedaria? Són els mateixos, no? *(Veus de fons.)*

Llavors, sí, té raó vostè. Fem la votació de la CUP, que ja inclou els seus... No, perquè han de ser separat, clar, no és un grup sencer.

Lluís Mijoler Martínez

Té raó vostè, vicepresidenta. Demano disculpes.

La vicepresidenta

Anem amb aquests números que vostès han dit per separat, i després fem el bloc que quedaria, que són moltes, d'acord?

Doncs, per ordre, el punt número 6.

Vots a favor?

Junts, Partit Popular, PSC, Esquerra Republicana i Comuns.

Vots en contra?

El grup de la CUP.

I no hi ha abstencions.

Per tant, amb l'únic vot en contra, s'aprovaria.

Punt número 7.

Vots a favor?

Junts, Partit Popular, PSC, Esquerra Republicana i Comuns.

Vots en contra?

La CUP? (*Veus de fons.*) Però m'han dit que igual no.

Els seus seran tots en contra, puc fer un paquet, però els seus... D'acord, d'acord – perdó.

Tenim els 6 i els 7 votats, lletrat.

Per tant anem, al 13, 14 i 15, 39 i 50.

Vots a favor?

Junts, Partit Popular, PSC, Esquerra Republicana i Comuns.

Vots en contra?

La CUP.

No hi ha abstencions. D'acord.

I ara quedarien els punts 16 i 17.

Vots a favor?

Junts, Partit Popular, PSC i Esquerra Republicana.

Vots en contra?

La CUP i Comuns.

I no hi ha abstencions.

Per tant, passem al paquet, que serien tota la resta.

Vots a favor de la resta de propostes?

Per unanimitat, passen totes.

Els hi he comentat abans també la diferència entre presencialitat i per escrit. No sé si algun grup vol manifestar alguna de les seves propostes pròpies en aquest sentit, les deixem totes presencials o deixem també que la pròpia ponència, un cop constituïda, pugui decidir en un moment donat aquesta versatilitat.

Per tant, cap de les...

Glòria Freixa i Vilardell

Vicepresidenta, això ho diria com a Mesa, encara que no...

La vicepresidenta

Per descomptat.

Glòria Freixa i Vilardell

Vam fer una reunió amb tots els presidents de grup parlamentari per recordar-los que s'haurien d'agilitzar tots els tràmits legislatius perquè no s'eternitzi i que, per tant, aquí amb el barret de Mesa, demanar si quan es posin d'acord..., i em deia el diputat Munell que hi ha ponents que ja són conjunts, per si podrien arribar a un màxim entre tots per planificar en el temps que duraria la comissió segons aquestes compareixences i fer un esforç de tot allò que pugui anar per escrit, si es poguessin

posar d'acord, per anar més ràpid amb aquesta tramitació, que era la voluntat que es va demanar per agilitzar les lleis i que no tinguem aquesta fama de tortugues.

La vicepresidenta

Perfecte, doncs, emplacem els diputats que configuren la ponència de la llei que siguin el més àgils possible i estableixin aquesta dinàmica àgil en ponència.

També recordar que en ponència es decidirà el relator un cop es constitueix i es pugui convocar.

Per tant, amb tot això que quedi molt aclarit, crec que acabariem la sessió d'avui.

Demano als portaveus que es quedin per establir l'ordre del dia del proper dia.

Molt bon dia, i moltes gràcies

La sessió s'aixeca a les...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT